

၇၇၇၇

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ရင်ဖြတ်နိုး

ရင်ခွင်တံခါးမှတစ်ဆင့်

ဝန် : ချစ်နိုး ၈.၈.၂၀၀၇

အေးဆေးတည်ငြိမ်နေတဲ့ နှလုံးသားတံခါးတစ်ချပ်ကို နွေးထွေးညင်သာတဲ့ လက်ကလေးတစ်ခုနဲ့ မောင်သာ ဆွဲမဖွဲ့ခဲ့ဘူးဆိုရင်...

ဒါမှ မဟုတ်...

ကြီးကြီးမေရဲ့ နှုတ်ပိတ်စကားလေးတစ်ခုကို မတောင်းဆိုခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီနေ့လို ရင်နာစရာကောင်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို ကျွန်မဘယ်သောအခါမှ မက်ဖြစ်လိမ့်မယ်မထင်ပါ။

နာကျင်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ မောင့်ရဲ့ စွပ်စွဲချက်တစ်ခုကို ချေဖျက်နိုင်တဲ့ အင်အားတစ်စုံတစ်ရာ ကျွန်မမှာ မရှိခဲ့ဘူး မောင်။

အလွန်တရာမှ စက်ဆုပ်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ခုအောက်မှာ ကျွန်မဟာ ရပ်တည်နိုင်စရာ မရှိတော့လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်မောင်။

ဒါပေမဲ့...

ဘာပဲပြောပြော...

မောင်စိတ်ချယုံကြည်အောင် ပြောနိုင်တဲ့ စကားတခွန်းတော့ မှု့မှာ ရှိတယ်မောင်။

မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလေးပါပဲ မောင်ရယ်။

ကျွန်မ...

မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်။

အခန်း (၁)

"ဒါ...ကျွန်မပြောပြောနေတဲ့ ငွေနှင်းမှုပါ မမကြီး"

ဒေါ်ညိုရဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမှုအောက်တွင် မှုံ ခေါင်းလေးငုံ့လျှိုကာ ငြိမ်သက်နေမိသည်။ ။ မော့မကြည့်ရဲပါ။ ထည်ဝါခန့်ညားလွန်းသော အဆောက်အအုံကြီးထဲ ဝင်လာခဲ့ရသည့် အချိန်မှ စပြီး စိတ်တွေတအား လှုပ်ရှားကာ စိုးရွံ့ အားငယ်စိတ်လေးတွေက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့နေရ၏။ ။

လက်ခံပါ့မလား။

ဒေါ်ညိုက အာမရဲရဲခံပြီး လိုက်ခဲ့ပါလို့ ခေါ်၍ သာ ငွေနှင်းမှုလိုက်ခဲ့တာပါ။ ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ နေထိုင်ခွင့် ရနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ သေချာရေရာတဲ့ အဖြေမရှိသေးချေ။

ခေါင်းမော့ပါဦး...ငွေနှင်းမှု၊ သမီးလေးရဲ့ မျက်နှာလေးကို ကြည့်ပါရစေဦး"

အို...

နွေးထွေးကြင်နာလွန်းတဲ့ ကရုဏာသံလေးအဆုံး ငွေနှင်းမှု ရင်အစုံ လှိုက်ခနဲခုန်တက်သွားရပြီ။

သူဌေးမကြီး ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထားရဲ့ ကြိုဆိုမှုဟာ အခုလောက်ထိ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရှိနေရသတဲ့ လား။ ငွေကြေးချမ်းသာမှုကြောင့် အနည်းနှု

ငဲ့အများ မာန်မာနတွေနဲ့ တင်းနေမှာ ပဲဟု ထင်တာသမျှ အခုတော့ တက်တက်စင်အောင် လွဲနေချေပြီ။

ဖျက်ခနဲမော့ကြည့်လိုက်မိတဲ့ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက အပြုံး နုနုလေးတွေနဲ့ ငေးစိုက်ကြည့်နေတဲ့ ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထားရဲ့ မျက်နက်ဝန်းတစ်စုံအောက်တွင် စိတ်ပေါ့ပါးလန်း ဆန်းသွားသည် ။

ဒါကြောင့်...

ဒေါ်ညိုကပြောတာကိုး သူ့ရဲ့ အလုပ်ရှင်မိန်းမကြီးက အင်မတန် သဘောထားပြည့်ဝသူတဲ့ လေ။ လက်တွေ့ မြင်တွေ့လိုက်ရမှ ပင် ငွေနှင်းမှု ယုံကြည်သွားရသည် ။

"သနားစရာလေးကွယ်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သောကတွေ အများကြီးခံစားခဲ့ရတယ်၊ စိတ်မကောင်းပါဘူး ငွေနှင်းမှု၊ ကြီးကြီးထိပ်ထား ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်"

မို့ရင်ထဲ နင့်သည်းသွားရသည် ။

အခုအချိန်မှာ ...

မူဟာ သိပ်ပြီးသနားစရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးလို့ လူတိုင်းက ထင်မြင်သုံးသပ်ကြမှာ ပဲလေ။ ငယ်စဉ် ကတည်းက အဖေ ဆုံးပါးသွားလို့ သားအမိနှစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဘဝကို ရုန်းကန်ပြီး ရဲရဲရင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ ငွေနှင်းမှု။

အခုတော့...

ငွေနှင့်မူရဲ့ လက်ကို ရဲရဲကြီးဆုပ်ကိုင်ပြီး ဘဝတိုက်ပွဲကို မယိုင်မနဲ့ အားပေးခဲ့တဲ့ သူမသိပ်ချစ်ရတဲ့ မေမေက မရှိတော့။ မူ ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းသွားကြည့်ပြီး ပြန်လာချိန်မှာ မေမေကဆုံးနေချေပြီ။ သူမ ဆ

ယ်တန်းကို ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်တာပင် မေမေ မသိလိုက်ရပေ။ စဉ်းစားမိတိုင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်တွေက ရင်ထဲ တိုးဝင်းလာ ကြ၏။ မျက်ဝန်းလေးထဲ မျက်ရည်ကြည်လေးတွေ ရုတ်ခြည်းရစ်ဝဲ တက်လာရသည် ။

"ငွေနှင်းမှု"

"ရှင်...ကြီးကြီးထိပ်ထား"

"....."

"လူ့ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပါပဲကွယ်၊ ဒီမှာ နေတဲ့ အချိန်တွေမှာ တော့ ဘာကိုမှ စိတ်ထဲမထားပါနဲ့ ၊ ကြီးကြီးထိပ်ထား တို့ က သားအမိနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာဆိုတော့ သိပ်ပြီးအလုပ်မရှုပ်ပါဘူး မညှိနဲ့ ဝိုင်းကူပြီးသာ လုပ်ပေါ့"

"ကဲ...မညှိ ... ခရီပန်းလာရောပေါ့ကွယ်၊ သူနေဖို့ နေရာကို သွားပို့ပြီး နားခိုင်းလိုက်တော့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မမကြီး"

ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထား၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် 'ချယ်ရီမြိုင်ခြံကြီးထဲတွင် သူမအတွက် မှီခိုခွင့် ရခဲ့သည် ။

ကြီးကြီးချယ်ရီထိပ်ထားကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဒေါ်ညိုနောက်ကို လိုက်ခဲ့ရတဲ့ သူမရဲ့ ခြေလှမ်းလေးတွေက အင်မတန် ပေါ့ပါးနေခဲ့၏။ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝဖြူစင်ပြီး ကြင်နာတက် သော ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထားရဲ့ အရိပ်အောက်သို့ မထင်မှတ်စွာဘဲ ခိုလှုံခွင့် ရခဲ့ခြင်းကြောင့် သူမရဲ့ စိတ်တွေ အေးချမ်းသွားရခြင်းပဲ ဖြစ်မည်။ ရွာကနေတက်လာရချိန်လောက် လေးလံထိုင်းမှိုင်း မနေချေ။

"မူ"

"ရှင်"

"ဒေါ်ညိုပြောတာ ယုံပြီမဟုတ်လား"

"ရှင်"

"ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထားက မာနမကြီးဘူးဆိုတာလေ"

"ဟုတ်တယ်နော်၊ မှုဖြင့် ယုံတောင်မယုံကြည်နိုင်ဘူး၊ အံ့လည်း ဩ ဝမ်းလည်း သာသွားရတယ် ဒေါ်ညိုရယ်၊ ရွာကနေ ထွက်လာတုန်းကဆို လူက ချီတုံချတုံနဲ့ ရင်တထိတ်ထိတ်ခုန်နေတာ စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ အသက်တောင် မရှူရဲဘူး၊ အခုမှ ပဲ စိတ်အေးရတော့တယ်"

"မူကို လက်ခံမှာ ပါကွယ်၊ လက်မခံဘူးဆိုရင် ဒေါ်ညိုက အလုပ်ထွက်မယ်လို့ ပြောထားတာကို ဒေါ်ညိုလောက် သစ္စာရှိပြီး တာဝန်ကျေတဲ့ အိမ်အလုပ်သမားမရှိဘူး၊ မမကြီးက လက်လွှတ်မခံဘူးဆိုတာ သိပြီးသားပဲ"

"ဒါဆို... မူကိုလက်ခံတာ ဒေါ်ညိုရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့်ပေါ့ဟုတ်လား"

"ခြိမ်းခြောက်မှုမဟုတ်ပါဘူး မူ၊ ဒေါ်ညိုက အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြပြီး ခွင့်တောင်းထားတာပါ၊ သမီးလေးမှာ မိဘတွေမှ မရှိတော့တာ၊ တစ်ယောက်တည်းဘယ်လို ရပ်တည်ပြီးနေမလဲ၊ ဒေါ်ညိုမှ မစောင့်ရှောက်ရင် မဖြစ်ဘူးလေ"

"အင်း..."

အဲဒါတော့လည်း ဟုတ်ပါသည် ။

မုံမှာ အရင်လို စောင့်ရှောင်မယ့် မေမေမှ မရှိတော့တာ။

ဒေါ်ညို မရှိရင် မုံတစ်ယောက်တည်း ရွာကအိမ်လေးမှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးနေလို့ ရမှာ လဲ။

"ပြီးတော့ နှင်းအေးရဲ့ ကျေးဇူးက ဒေါ်ညိုအပေါ်မှာ အများကြီးရှိခဲ့တာလေ။ ရွာမှာ နေစရာမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝနဲ့ တလည်လည်ဖြစ်နေတဲ့ ဒေါ်ညို့ကို သမီးအမေ နှင်းအေးက သူတို့ နဲ့ အတူ နေခွင့်ပြုခဲ့တာ ၊ ဒါကြောင့် နှင်းအေးမရှိတဲ့ နောက် ဒေါ်ညိုက သမီးလေးငွေနှင်းမုံကို ပြန်ပြီးစောင့် ရှောက်ရမှာ ပေါ့ သမီးလေး ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ် ရပ်တည်နိုင်တဲ့ အထိပေါ့"

ဒေါ်ညိုရယ်...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော အခုလို ဝမ်းနည်းအားငယ်နေချိန်မှာ မုံ့ဘက်က မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အတွက်ပေါ့။ မေမေသာသီရင် အရမ်းကို ဝမ်းသာနေမှာ ပါ ဒေါ်ညိုရယ်။

"မုံ"

"ရှင်"

"ဒီမှာ နေစေချင်တယ်ဆိုတာ မုံ့ဘဝအတွက်ပါ။ ရွာမှာ ဈေးဗန်းရွက်ပြီး ဘဝကို ရုန်းကန်တာထက် အေးအေး ချမ်းချမ်း ခိုနားပြီး၊ သမီးလေးရဲ့ အနာဂတ်ကို လှပအောင်လုပ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဒေါ်ညိုယုံကြည်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် မုံ့ကို ခေါ်လိုက်တာပါ"

"ဒေါ်ညို့စေတနာကို မုံနားလည်ပါတယ်"

"မမကြီးကို ဒေါ်ညို ပြောပြီးပါပြီ၊ မှုံက ဂုဏ်ထူးတွေအများကြီးနဲ့ ဆယ်တန်းအောင် ထားတာလို့ လေ၊ မမကြီးကတောင် မှုံကို ချီးကျူးနေသေးတယ် မှုံ၊ ဒါ့ကြောင့်လည်း လိုလိုလားလားပဲ ဒေါ်ညို့ကို ခေါ်ခွင့်ပြုခဲ့တာ"

"....."

"ပြီတော့ ... မမကြီးကပြောသေးတယ်၊ မှုံကို တက္ကသိုလ်ဆက်ထားပေးမယ်တဲ့ "

"ရှင်"

"ပညာပါရမီဖြည့်တဲ့ အနေနဲ့ ပေါ့ မှုံ"

"ဒါ...ဒါ...တကယ်လား...ဒေါ်ညို၊ မှုံကို ကျောင်းဆက်တက်ခွင့် ပြုမယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလားဟင်"

မှုံ...

ဝမ်းသာလုံး ဆို့သွားရသည် ။

ကြည့်စမ်း...

တကယ့်ကိုမထင်မှတ်လောက်စရာပါပဲ။

မှုံကို...

နေထိုင်ခွင့်ပေးသည့်အပြင် တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ပါပြုမည်တဲ့ ။ ဝမ်းသာစရာပဲ။ မှုံမှာ မေမေရဲ့ ကျန်းမာရေးကြောင့် မှုံတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် နေအိမ်လေးကို ရောင်းချခဲ့ရသည် ။ ပြီးနောက် အိမ်အငှားနေခဲ့ရ၏။ ရှိသမျှငွေကြေးကို ခြိုးခြံကာ မေမေကို ဆေးကုပေးခဲ့ရသည် ။

အခုတော့...

မေမေကသေပြီ။

မို့မှာ နေစရာလည်း အိမ်မရှိတော့။

ရှိသမျှငွေတွေလည်း ပြောင်ပြီ။ နောက်ထပ် အိမ်ဆက်မငှားနေနိုင်တော့ချေ။ မှုစဉ်းစားနေတာ တစ်ခုပဲရှိသည် ။ အဲဒါရန်ကုန်ကိုသွားဖို့ ပဲ။ ဒေါ်ညိုကတော့ သူ့သူဌေးကိုပြောပြီးပြီတဲ့ ။ ဟိုမှာ လာနေ လို့ ရပြီဟု သတင်းကောင်းပေး၏။

မို့...

သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။

ရွေးချယ်စရာမရှိတဲ့ ဘဝမှာ တွေဝေနေဖို့ အချိန်မရှိတော့။ မေမေရက်လည်ပြီးနောက် တစ်နေ့မှာ ပဲ အထုပ်အပိုးတွေ ပြင်ဆင်ကာ ရွာကနေထွက်လာခဲ့သည် ။ စိတ်ထဲမှာ တော့ စိုးရွံ့စိတ်လေးတွေက ကြီးစိုးနေခဲ့သည် ။ တစ်ယောက်တည်းပါလားဆိုတဲ့ အသိကြောင့် အားငယ်မိ၏။

သို့သော်...

သူမရဲ့ စိတ်တွေကို တင်းထားမိသည် ။

ဒါ...

သူမရဲ့ လက်တွေ့ဘဝပဲ။

ရင်မဆိုင်ရဲလို့ ဖြစ်မလားဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်ကာ စိမ်းသက်သော ရန်ကုန်မြေသို့ သူမဝင်လာခဲ့ သည် ။ စစချင်းမှာ ပဲ အားတက်စရာကောင်းတဲ့ ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထားရဲ့ ကြိုဆိုမှုကို ခံစားခဲ့ရ၏။

မို့...

အရင်ကလောက် စိတ်လေးလံမနေတော့ချေ။

ခဏလေးချင်းမှာ ပဲ သူမစိတ်တွေ ပြေလျော့ကာ ပက်ဝန်းကျင်စိမ်း
ကို ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်သွားရသည်။ ။

"ဒေါ်ညို"

"ပြောလေ...မှုံ"

"ကြီးကြီးချယ်ရီထိပ်ထားမှာ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆို"

"အေးလေ...နာမည်က သူရိန်တဲ့ ၊ အသက်က သုံးဆယ်ဝန်းကျင်
လောက်ရှိပြီ"

"ဦးသူရိန်ကရော မှုံအခုလိုရောက်လာတာကို ကြည်ဖြူပါ့မလား"

"အိမ်အလုပ်သမားခန့်တယ်၊ ဖြုတ်တယ်ဆိုတာ ဒေါ်ချယ်ရီထိပ်ထား
ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါမှုံ၊ စိတ်မပူပါနဲ့ ၊ အိမ်ရဲ့ ကိစ္စတွေကို မောင်သူရိန်က
ဘာမှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မရှိဘူးကွဲ့၊ သူရိန်က သူ့အမေကို သိပ်ချ
စ်တာလေ၊ သူ့အမေက ဒါဆိုရင်ဒါပဲ။ စိတ်သဘောထားလည်း ကောင်း
တယ်မှုံ၊ မှုံကိုတွေ့ရင် မောင်သူရိန်လည်း ကန့်ကွက်မှာ မဟုတ်ပါဘူးကွ
ယ်"

"ဟိုလေ...မှုံ...မှုံပြောတာက တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ပြုတာကို ကန့်ကွ
က်မလားလို့ မေးတာ"

"မကန့်ကွက်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါကလည်း ဒေါ်ညိုက ပြောထားပြီးသားလေ
၊ ဒီလကစပြီး ဒေါ်ညိုနဲ့ မှုံကို နေရုံ စားရုံကလွဲပြီး လစာငွေ မပေးပါနဲ့ လို့
အဲဒီငွေလေးနဲ့ မှုံကို ပညာလေး ဆက်သင်ခွင့်ပြုပါလို့
တောင်းပန်ပြီးသွားပြီမှုံ"

"ဒေါ်ညိုရယ်"

"ဒါကြောင့် ကျန်တာတွေကို စိတ်မပူနဲ့ တော့မှ။ အရေးကြီးတာ ဒီတိုက်ထဲမှာ သစ္စာရှိရှိနဲ့ အလုပ်ကို တာဝန်သိသိ ကြိုးစားသာလုပ်ဖို့ ပဲ။ မမကြီးကို စိတ်မပျက်သွားစေချင်ဘူး မှု"

"စိတ်ချပါ ဒေါ်ညို၊ မှု ကြိုးစားမှာ ပါ"

ငွေနှင်းမှု...

တကယ်ပဲကြိုးစားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။

မှုဘဝရဲ့ အနာဂတ်လမ်းကို လှပတဲ့ အလင်းရောင်လေးတွေနဲ့ လမ်းပြပေးမယ့် ဒေါ်ချယ်ရီ ထိပ်ထားရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကို မြင်ယောင်ကာတွေးရင်း ဒေါ်ညိုကို ရဲရဲကြီးအာမခံချက် ပေးလိုက်မိတော့သည် ။

အခန်း (၂)

"ဒီနေ့ ဟင်းလက်ရာက တစ်မျိုးပြောင်းနေသလိုပဲ မေမေ၊ ပိုစားကောင်းတယ်၊ ဒေါ်ညိုကို ပြောလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ နောက်လည်း ဒီလက်ရာအတိုင်းချက်လို့ လေ အဟွန်း ဟွန်း"

"ဒါ ဒေါ်ညိုချက်တာ မဟုတ်ဘူး သားရဲ့ "

"ဗျာ"

သူရိန်မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးဝိုင်းသွားရသည်။ ။

ဒေါ်ညိုချက်တာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ ။

အိမ်မှာ ထမင်းဟင်းချက်တာဆိုလို့ အိမ်မှာ ဒေါ်ညိုတစ်ယောက်တည်းရှိတာ။ ဒေါ်ညိုချက်တာမဟုတ်ရင် ဘယ်သူ ချက်တာလဲ။ စားလို့ မြိန်တာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည် ။ အရင်ကလက်ရာနဲ့ ကွာကိုကွာခြားနေ၏။

"မေမေ ဒေါ်ညိုကို အလုပ်ထုတ်လိုက်ပြီလား"

"ဟေ"

"ဒေါ်ညိုမချက်ဘဲ နောက်တစ်ယောက်ချက်တာဆိုလို့ လေ"

"နောက်တစ်ယောက်ဆိုတာ မနေ့ကရောက်လာတဲ့ ငွေနှင်းမှုဲလေး ချက်ထားတာလို့ ပြောတာပါ၊ ဒေါ်ညိုကို အလုပ်မထုတ်ပါဘူး၊ မညို ရွာကနေခေါ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးချက်တာ"

ငွေနှင်းမှုဲတဲ့ ...

ဒါ...

အလုပ်သမားအသစ်ရဲ့ နာမည်ပဲ။

သူရိန် ဒီနာမည်ကို တစ်ခါမှ မကြားဖူးခဲ့ချေ။ အရင်ကဆို ထမင်းချက်ဒေါ်ညိုရယ် သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမား စမ်းစမ်းရယ် နှစ်ယောက်ပဲရှိတဲ့ အထဲကမှ စမ်းစမ်းကရွာပြန်သွားပြီး ဒေါ်ညိုတစ်ယောက်တည်း အလုပ်တွေ ပိနေခဲ့သည်။ ။အသက်အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင်ပင် အလုပ်လုပ်နိုင်လွန်းသော ဒေါ်ညိုက မေမေရဲ့ တကယ့်လက်စွဲပဲ။

"မေမေ အလုပ်သမားအသစ် ခန့်လိုက်ပြီးလား"

"အလုပ်သမားရယ် မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ငွေနှင်းမှုဲရဲ့ ဘဝလေးကို စောင့်ရှောက်ကူညီချင်လို့ ပါ"

"ဗျာ"

"ဟုတ်တယ်သား၊ မေမေလေ ဘယ်ဘဝကရေစက်မှန်းမသိဘူး၊ ဒီကောင်မလေးရဲ့ သတင်းကိုကြားပြီး အရမ်းကို သနားနေမိတယ်ကွယ်၊ ပြီးတော့ မေမေမှာ တီးတိုးတိုင်ပင်ဖော် သမီးမိန်းကလေးမရှိဘူး မဟုတ်လား၊ ငွေနှင်းမှုဲလေးကို မြင်လိုက်တော့ မေမေရင်ထဲ တစ်မျိုးလေးကို ဖြစ်သွားတယ်လေ။

ပြီးတော့ ကောင်မလေးက ဆယ်တန်းကို ဂုဏ်ထူးလေးခုနဲ့ အောင်ထားတာ သားရဲ့ ၊ စာလည်း အရမ်း တော်တာပဲ"

"ဟာဗျာ ဒါနဲ့ တောင် သူများ အိမ်မှာ လာလုပ်တယ်ဆိုတော့ မဟုတ်တာပဲ၊ သူ့မိဘတွေက ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ခွင့်ပြုကြရဲ့ လား၊ တကယ်ဆိုရင် သူ့အရည်အချင်းနဲ့ ဂိုက်လိုက်လုပ်ရင်တောင် ဒီကပေးတဲ့ လစာထ

က် ပိုပြီးတော့တောင် ရနိုင်သေးတယ်"

"ငွေနှင်းမှု မိဘတွေ မရှိကြတော့ဘူးသားရဲ့၊ ပြီးတော့ နေစရာအိမ်ကိုလည်း သူ့အမေဆေး ကုဖို့ ရောင်းလိုက်တာဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလေ၊ အစကတော့ ရန်ကုန်က အဆောင်ဈေး ပေါပေါ လေးမှာ နေပြီး အလုပ်လုပ်ရင်း ကျောင်းဆက်တက် မယ်၊ ဘွဲ့တစ်ခုရတဲ့ အထိ ကြိုးစားမယ်ပေါ့၊ ဒါကိုကြားတော့ အိမ်မှာ လည်း စမ်းစမ်းမရှိတော့တာကတစ်ကြောင်း ပညာထူးချွန်တဲ့ ငွေနှင်းမှုကို ကူညီထောက်ပံ့ချင်တာက တစ်ကြောင်းနဲ့ ဒီမှာ နေဖို့ ခေါ်ထားလိုက်တာ"

အဟွန်း...

မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ကွေးညွတ်ကာပင် ပြုံးသွားရသည်။ ။

ဒါ...

မေမေရဲ့ စိတ်ဓာတ်အမှန်ပါပဲ။

အလှူအတန်းဝါသနာပါတဲ့ မေမေ။ မရှိဆင်းရဲသားဆို သနားကရဏာသက်ပြီး ပေးကမ်း ချင်တဲ့ မေမေရဲ့ စေတနာကို သိထားတဲ့ သူ့အတွက်တော့ ငွေနှင်းမှုဆိုတဲ့ ကောင်မလေး အိမ်ကိုရောက်လာရတဲ့ အတွက် သိပ်ပြီးထူးဆန်းမနေတော့ချေ။

"သား"

"ဗျာ"

"ငွေနှင်းမှုရဲ့ ကိစ္စ ဘယ်လိုသဘောရလဲဟင်"

"ဗျာ"

"သားရဲ့ သဘောထားကို မေးတာပါ။ သားမကျေနပ်တာရှိရင်"

"မေမေ"

"ဟင်"

"သားရဲ့ သဘောထားက မေမေ့သဘောထားပါပဲဗျာ မေမေဘာလုပ်လုပ် သားဘယ်တုန်း ကမှ မကန့်ကွက်ခဲ့ဖူးပါဘူး၊ ဒါကို သိသိကြီးနဲ့ ဘယ်လိုကြောင့် အခုလိုတွေ ခွင့်ပြုချက်တောင်းနေခဲ့တာလဲ မေမေ"

"တောင်းရတာပေါ့သားရယ်၊ ဒီအိမ်ရဲ့ စီးပွားရေးကို အဓိကရှာနေတာ သားလေ၊ အခုကိစ္စမှာ ငွေရေးကြေးရေးကပါလာတာဆိုတော့ သားရဲ့ ကြည်ဖြူမှုကိုလည်း မေမေလိုချင်တယ်။"

မေမေထင်တာက ငွေနှင်းမှုက ဆေးတက္ကသိုလ် တက်ခွင့်ရလိမ့်မယ်လို့ လေ။ အဲဒီအတွက် ကုန်ကျစရိတ်က များ နိုင်တယ်"

"ဟင်"

ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ခွင့်တဲ့ ။

မေမေက ငွေနှင်းမှုအတွက် အဲဒီလောက်ထိတောင် မျှော်လင့်ချက်တွေ ကြီးစွာထားနေခဲ့သတဲ့ လား။ မယုံကြည်နိုင် စရာပဲ။

"သား"

"မေမေ့ဆန္ဒအတိုင်းပဲလုပ်ပါ၊ ဒါနဲ့ ဒီကောင်မလေးကို သားမတွေ့ဖူးသေးဘူးနော်"

"ဪ...အေး...ဟုတ်သားပဲ၊ သားက ညဉ့်နက်မှ ပြန်လာတာကို မနွေကမှ ရောက်တာဆိုတော့ ခရီးပန်းလို့ အစောကြီး မေမေအနားယူခို"

င်းလိုက်လို့ သားနဲ့ မဆုံဘူးဖြစ်သွားတယ်၊ ခဏလေး မေမေ သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်"

မေမေက...

နေရာကနေ သွက်ခနဲ ထပြီးမီးဖိုခန်းထဲဆီဝင်သွား၏။

နွေလယ်စာကို ဒေါ်ညိုကသာ အရင်ကအတိုင်း လာရောပြင်ဆင်ပေးတာမို့ ငွေနှင်းမှုဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သူရိန်လုံးဝမဆုံဖြစ်ချေ။ မေမေပြောမှ ပဲ ဒီကောင်မလေး အိမ်ကို ရောက်နေတာသိ ရသည် ။

မဆိုးဘူး...

ဒီကောင်မလေးက ဟင်းချက်လက်ရာတော်တော်ကောင်းတယ်။

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးကာစဆိုတော့ အသက်ကတော်တော်လေးငယ်တာပဲ။ ဒါနဲ့ များ တောင် အချက်အပြုတ်ကို ကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုတော့ ချီးကျူးစရာပါပဲ။ ထိုအရွယ်ကလေးက အတော်များများ အိမ်မှုကိစ္စ စိတ်ဝင်စားဖို့ ဆိုတာ ရှုမှ ရှားပဲ။

" သား... ဒါက ငွေနှင်းမှုလေ "

မေမေရဲ့ မိတ်ဆက်သံကြောင့် သူရိန်အတွေးများ ပျောက်ကွယ်ကာ အသံလာရာဆီသို့ ဖျက်ခနဲ လှည့်စောင်း ကြည့်လိုက် မိသည် ။

ဟင်...

သူရိန်မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေ ပြူးဝိုင်းသွားရသည် ။

ငွေနှင်းမှုတဲ့ ...

မြင့်မားသောအရပ်၊ ဖြူနုဝင်းမွတ်နေတဲ့ အသားအရေ တောင့်တင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းတို့ ကြောင့် သူမရဲ့ အသက်အရွယ်နှင့်

မ လိုက်လောက်အောင်ပင် ဖွံ့ထွားလွန်းနေ၏။ အိမ်နေရင်း ချည်သားအ ကျီ ခပ်နွမ်းနွမ်းလေးကို ဝတ်ဆင်ထားပေမယ့် အလှအပတို့ စုပေါင်းစုံ ကာ ပန်းလေးတစ်ပွင့်က တစ်အာကို လန်းဆန်း နေခဲ့သည် ။

ဆံနွယ်ရှည်ဖြောင့်စင်းစင်းလေးကို ညှပ်ကလစ်ကြီးနှင့် ဖြစ်သလို လိ ပ်သိမ်းထားပုံလေးက ကပိုကရီနှင့် ကြည့်ကောင်းနေ၏။ သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်အောက်တွင် ရင်မဆိုင်ရဲစွာ လွဲဖယ်စိုက်ကျသွားသ ည့် မျက်နှာလှလှလေး။

"မို့"

"ရှင်"

"ဒါ ကြီးကြီးထိပ်ထားရဲ့ သား သူရိန်တဲ့ "

"ဟုတ်"

"ဒီနေ့ သမီးချက်တဲ့ ဟင်းလက်ရာကိုစားပြီး သားက ချီးကျူးနေတာ လေ၊ အဟင်း ဟင်း၊ မညိုချက်တယ်လို့ သူရိန်က ထင်နေတာကွဲ့၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားက ငွေနှင်းမို့ ချက်ထားတာလို့ ပြောတော့ အံ့ဩနေ လေရဲ့ ကွယ်"

မေမေကိုကြည့်ရတာ ဒီကောင်မလေးကို တော်တော်လေး သဘော ကျ နှစ်သက်နေပုံရသည် ။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးပေမယ့် ဘဝကို အရှုံးမပေးဘဲ ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တဲ့ ငွေနှင်းမို့ကို မေမေတော် တော် လေးစားနေခဲ့သည် ။

"ငွေနှင်းမို့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါဦးသူရိန်"

ဟင်...

ဦးသူရိန်တဲ့ ...

ဒီကောင်မလေးလုပ်မှ ပဲ သူ့ကိုယ်သူ သတိထားမိရ၏။ ဦးလို့ တပ်
ခေါ်ခံရလောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေပြီလား။ အင်းလေ သူမလေးထက် အ
သက် နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော်လောက် ကြီးတာဆိုတော့ သူမလေးက နာမ
ည်ထိပ်ကနေ 'ဦး'လို့ တပ်ခေါ်တော့မပေါ့။

"မင်းကဆယ်တန်းအောင်ပြီးသားဆို"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦး"

"ဂုဏ်ထူးဘယ်နှခုပါလဲ"

"လေးခုပါဦး၊ သင်္ချာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဓါတုနဲ့ ဇီဝပါ ဦး"

"မဆိုးဘူး၊ ဒါဆို မင်း ဆေးတက္ကသိုလ်လျှောက်ဖို့ အမှတ်မီနိုင်တယ်"

"ရှင်"

"မင်းရဲ့ ရမှတ်တွေ များ နေမှာ ပါ"

"ဟို...ဟို...မှုံ...မှုံ...ဆေးတက္ကသိုလ် မလျှောက်ပါဘူးဦး"

"ဟင်"

"ဟယ်"

ငွေနှင်းမှုံရဲ့ စကားကြောင့် သူရိန် မျက်ခုံးထူတန်းတန်းကြီးတွေ ကျုံ့
တက်သွားရ၏။ ဆေးတက္ကသိုလ် မလျှောက်ဘူးတဲ့ လေ။

"မှုံ ရိုးရိုးမေဂျာတစ်ခုပဲ လျှောက်မှာ ပါ၊ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့
တစ်ခုယူပြီး အပြင်သင်တန်းတချို့ တက်ပြီး အလုပ်ဝင်းဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်

ထားပါတယ်"

"မဟုတ်တာဘဲ ငွေနှင်းမှု၊ သမီး ဆေးတက္ကသိုလ်ပဲတက်ပါ၊ ငွေကြေး အတွက်တော့ မပူနဲ့ ငွေနှင်းမှု၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားရှိပါတယ်ကွယ်၊ သမီးရဲ့ ပညာရေးအတွက် အားလုံးတာဝန်ယူမှာ ပါငွေနှင်းမှု၊ အဲဒီအတွက်လည်း ကြီးကြီးသားနဲ့ တိုင်ပင်ပြီးပါပြီ၊ မှုလို အရည်အချင်း ရှိတဲ့ ကလေးကို မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ငွေနှင်းမှု၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားတို့ ရဲ့ စေတနာကို မငြင်းပါနဲ့ ကွယ်၊ ဆေးတက္ကသိုလ် ကိုပဲ လျှောက်ပါ"

"အို..."

ငွေနှင်းမှု အံ့သြရပြီ။

သူမဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ထားတဲ့ ကံကြမ္မာကပေးတဲ့ လက်ဆောင် တစ်ခုပဲ။ ဆေးတက္ကသိုလ် ပဲလျှောက်ပါတဲ့ ။ ငွေနှင်းမှု ဖော်မပြတက် အောင်ပင် ဝမ်းသာသွားရသည် ။ သွေးမတော် သားမစပ် သူမရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် စဉ်းစားပေးတဲ့ ကြီးကြီးထိပ်ထားနဲ့ ဦးသူရိန်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးတော့။

သို့ပေမဲ့...

အလကားရတိုင်း အလကားယူတက်သည့် အားမနာလျှာမကျိုး လူမျိုးတော့ မဖြစ်လိုပါ။ အခုလို အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်ခွင့်ပြုထားတာပင် လွန်နေချေပြီ။

"မှု...မှု...ဆေးတက္ကသိုလ်မတက်ဘူး ကြီးကြီးထိပ်ထား၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားတို့ ရဲ့ စေတနာကို အသိအမှတ် မပြုချင်လို့ အခုလို ငြင်းတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စဟာ"

"တော်...တော်...ငွေနှင်းမှု၊ သမီး ဘားမှ ဆက်မပြောနဲ့ တော့ ကြီးကြီးထိပ်ထား ဆုံးဖြတ်ပြီး သွားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်မျိုးနဲ့ မှ ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးတာ လက်မခံဘူး၊ ဒီ တော့မှုက ကြီးကြီးစီစဉ်မှု အောက်မှာ ပဲ နေရမယ်၊ မှု သိထားဖို့ က ဒီနေ့ ကစပြီး မှု့ဘဝကို မှုမပိုင်တော့ဘူး၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားပိုင်သွားပြီ ဆိုတာ ပဲ၊ အဲဒီအတွက် ကြီးကြီးပြောသလိုပဲ လုပ်ရမယ်မှု၊ ကြီးကြီးထိပ်ထားရဲ့ စကားကိုပဲ နားထောင်ရမယ်"

အို...

ဘယ်လိုမှ လှုပ်မရအောင် တုပ်နှောင်လိုက်တဲ့ မေတ္တာကြိုးတစ်ချောင်းပါပဲ။ မှုရင်ထဲ လှိုက်ခနဲနေအောင် တုန်ယင်လှုပ်ရှားသွားရသည် ။ အံ့ဩမှုအနန္တနှင့် ကြီးကြီးထိပ်ထားရဲ့ မျက်နှာလေးဆီ မော့ကြည့်မိ၏။

နွေးမြဲတဲ့ အပြုံးလေးတစ်ပွင့်ကို ကြီးကြီးချယ်ရီထိပ်ထားရဲ့ မျက်နှာပေါ်တွင် တွေ့မြင်လိုက် ရသည် ။

ကြီးကြီးထိပ်ထားရယ်။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။

မှုရဲ့ မှောင်မိုက်နေတဲ့ ဘဝလေးထဲကို အခုလို အေးမြဲတဲ့ အလင်းရောင်တွေ ဖျန်းပက်ပေးတဲ့ အတွက် အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကြီးကြီးချယ်ရီထိပ်ထားရယ်။

ငွေနှင်းမှုတစ်ယောက်တည်း ရင်ထဲကနေ တိတ်တိတ်လေး ရေရွတ်နေမိတော့သည် ။

သူရိန်မှာ တော့...

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း မထင်မှတ်စရာကောင်းလောက်

အောင် ပြောင်းလဲသွားတဲ့ မေမေရဲ့ အမူအရာတွေကို ငေးကြည့်ပြီး မှ င်သက်နေရတော့၏။ ငွေနှင်းမှုဲ့အပေါ်ထားသော သံယောဇဉ်ကြိုး သည် သူထင်မှတ်ထားတာထက်ပင် ပို၍ ခိုင်မာလွန်းနေချေသည် ။

ဘာဖြစ်သွားတာလဲ မေမေတစ်ယောက်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။

တကယ်ဆိုရင် အဲဒီလောက်ထိဖြစ်နေစရာမှ မလိုအပ်တာ။ ငွေနှင်းမှုဲ့က အခုမှ ရောက်လာတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်လေ။ သူ့ရဲ့ စရိုက် သူ့အမူအကျင့် သူ့ရဲ့ သစ္စာတရားကို ဘာမှ မစောင့်ကြည့် ရသေးပေ။ ဒါကို အလွယ် တကူပဲ ယုံကြည်သက်ဝင်နေတာ တဆိတ်တော့ လွန်ကျူးနေပြီ။

သို့ပေမဲ့...

မေမေ့ကိုတော့ မတားဆီးချင်ပါ။

မေမေ့ကို သူ့အရမ်းချစ်သည် ။

မေမေသာလျှင် သူရိန်ရဲ့ ဘဝပဲ။

ဒါ့ကြောင့်...

ငွေနှင်းမှုဲ့ရဲ့ ကိစ္စကို မေမေ့သဘောဆန္ဒအတိုင်း ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်ထား၏။ သို့သော် လက်ရှိအနေအထားနဲ့ အခြေအနေကိုတော့ သူနည်းနည်းလေးမှ ဘဝင်မကျမိ။ အခုမှ ရောက်လာတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို မေမေအခုလောက်ထိ အဖြစ်သည်းနေဖို့ မလိုချေ။

ထူးဆန်းနေသည် ။

သိပ်ကို ထူးခြားနေသည် ။

ငွေနှင်းမှုဲ့

မင်းဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ။

မင်းရဲ့ စည်းရုံးမှုက မြန်လှချည်လား။

ငါ...

ယုံတောင် မယုံကြည်နိုင်တော့ဘူးကွာ။
